

מסורת הש"ס

[illegible]

(ה) רש"י ד"ה לא לרנן וכו' הקריט כו' הסיד ולח"כ מ"ה בשו"ג כו' האי שו"ג וכו' אל אנטמא הסיד: (ז) ח"ס ד"ה בדף הקודם: כ' גע וכו' תשית מלו לבאן יחסא: (ג) בא"ד ולח"כ חותמו ומגע מדרם דמ"ק ד"י וכו' וכו' טעמא בשביל מה שגע בחינו: (ד) ח"ה כשי וכו' למעלה זה

[illegible]

שירה והשירים נחלקין: גמ' ¹ | א
יול ויש על זה קל: שפוסרה מכללה
(ח) כמזערו אפילו בטומאה: מכללו
מתקן הותר בכמות טוב ובגשון
משכן
(טב)
ת ח'
עון
עון
אמר
את
אלו:
עון
כל
כבוד
פוקי
הוא
מחזק
אמר
פיס.
עצוד
אני
קלוט
בו
שונג
י אל
ביס.
עמח
מחזק
הכל
יכנו)
ביס
אל:

[illegible]

והקריבו הציץ מרצה
מרצה שהציץ מרצה
על היוצא: גמ' ⁶ תנו
עון הקדשים ⁶ וכי
ם תאמר ³ עון פיגול
יחשב א"ת עון נותר
צה ³ הא אינו נושא
ותרה מכלל צביבור
מא עון ויצא ¹⁷ שותרת
ליה אבי אמר קרא
עון דלפני ה' אין עון
רבי אילעא אימא עון
ביום הכפורים אמר
עון שהיה בו ודחתיו
בשמאל הוא רב אשי
א עון המקדישין אמר
דרב אידי לרב אשי
בריה דרב אשי לרב
מוס שותרת מכללו
תמות וזכות כבהמה
עופות אמר ליה עליך
יכי לא לרצון יהיה
שנמא חורק בשוגג
ה כמה דברים אמורים
בין בשוגג בין כמזיד
בין כאונס בין ברצון
לא

לוק אלס לרנא הוה מקשה
א שבע ליה טומאה ולא ליחסי
הקדשים ב'ר' פ"י הקטנה
מר אל ירע ופי' דרבי אליהו
והטעם לרנא למקומו לרנא
א יחשב ובטנה לא ירעא מר
ול קודם לנותר פ"ג דנבקה
לחלח
לדמור בנזמים (א) לחלח
הוהרתי מכלל צביוור.
ס משמע דבר שהוא לרנא
ליה לא ירעא בלי יחשב ואלי
הואיל ואשכח ביה קדא אע"י
ד' (ע.) ובפרק הנוצח מקד
הר ע"י ללמוד עון שו"ן
קיומן וכל דבר שאין לו מחיל
לדמורין בנזק פ"ק דנזח
מזבח הצינץ כשלמים אין
חזק לזמני הפסול בשלמים
נכסים דליקא קל וחומר
עמון דורות שהורם מכלל
קאמר בחולתא אחרים לכנס
למזבח טעמא מר פריך עמון
א צנזור וצנאי יך לרנאי
ד' עון בקל מוב שהורר
ד' (א) דלמור טריפה שהורר
א לנאפוקי מן המזבח מליקא
א (בא) עון און שהורר מכ
הוה דהדין ולי' וזמנא עון
לומר דכתיב ביה לא ירעא דה
עון מר' עון קדשו וכל
בצבור בנזום
מתיי יך דמנע על מה הין
שנמע הוא הדין יחד לא
טומאה הורר צנזור אף

הרצאת פסול ולא יחשבם שלא יעיר בו מחלוקה
מכללו גליון והר"ם מפרש דחזק לומר
בכל העיר: [ז] רבי. שמעון כל: [י] שלא
עין דלמי השם מרצה כמו כן בעין שיש
כמו בעין הסיד ותיבות בנזן מעין נמחק:
הא אחר שיצא חלל וקשיא לתר"ם איך
הקל מוקטנים בנזן העיר: [א] נמי
ייתא חלל. וירושל' [ב] לא יחשבם לא חתיב

מיתקנה ראשונה ומשני פעמי חדשות
 ה' א' קודם שנפסקה ראשונה אם כן כמו
 (ע' 1) דהא שבע ליה טומאה (1) ויש וזכת
 על ארון מגע ומדרם צבת אחת וזכת
 אחת לכל תאמרינן שבע ליה טומאה
 כדמסקינן ומגו דחילל מגע אלא
 חילל נמי אכילה קנדל כיון דהכל כלי
 א' והר"ס מפרש דלא שייך שבע ליה
 טומאה בטומאה הבאה מעצמו כגון
 הדיא דקנדל ודחיבש עליו ואחר כך
 חטמו (2) ומדרם מגע דת"ק דר'
 ויסי דבאה מעצמו שנוגע בעצמו אלא
 קדמים המקפולים טמא על מה שנגע
 ב' תצירו: **בשני** הדינים המקפולים
 ב'. בשניהם למעלה (7) מזה ויש
 אחר קאמ צביהם איירי דלי על על
 גב זה ממא א' כשיש הכבד עניהם
 שניהם צבת אחת א' עליון לעמא
 מגע כמו תחתון ואם הכבד על
 העליון תחילה א"כ (8) קודם לתחתון
 מגע למדרם כשנגע צעליון וטומאה
 מדרם על טומא תחתון על שכיבד
 עליו אבל כשיש אחר צביהם א' אחי
 זו ויחבי צעליון מיד כשנוגע עליון
 בתחתון אחי תחתון מדרם ומגע
 צבת אחת ולעליון קדם ליה מדרם
 לתגע וזהו אחי אצטרך לשנוי שיש
 חילוק בין צבת אחת לזה אחר זה
 לימא דקא מיירי במקפולים זה על
 גב זה וקדם התחתון מגע למדרם
 ושמה קסבר דמכבד על שכיבד צבת
 אחת ועוד א"כ מהי מודה היינו שאם
 נגע בזה הוא דלוקימא מקמי מדרם
 וא"ת ויתקשי ליה לנאצי היא גופא
 מהי שנת תחתון מעליון שאין אלא
 מחלק צבת אחת וא"כ עליון נמי

שום דלות ליה שצט טומאה אפי' הרי
עליה טומאה מנע אי נמי משוה כמ'
ס' בפ"ק דפסחים (דף טו:) ¹² גרסינן
בפ"ב דזבחים (דף כח:) לאקדורל רבנן
הכין מקדש וזוטל ופסדה וזוטל כפרשת
הכין דמסקין בפ"ב דזבחים ¹³ ותרתייהו
א' כתיב ירשאל חוץ לזמנו מחסר לשון
ההוכסר ירשור ירשאל אלף מחשבת נוסח
(ו' א') תיפוק ליה עלה מסכתה לה מדי
דמקום אחר ולהכי דמיק לאשכחיה הוה
ר' ר'א' דיפגור הוה ממללו כדמה עלה
דלא ר'א' אי נמי הוה ממללו כדמשא
(דזבחים דף טו:) ותיהו פלוגתא דלמורא
וי' זין ופגור נמי מצי למיחך הכי ועוד
ד' קאן חיבין עילי משום פיגור דתמן
(דף דף.) מודה ר'א' שמשון כדוולת
בין עילי משום פיגור ושי' מודה ר'א' ש'
נ' דין פסכול כחשטא ומשום דאי לא
אלא איפסי עלה לשמן ליכא פסכול כלל
הוה מצי לאקשוי ולשני' ¹⁴ כגון
דממה כסוף פ"ק דזבחים (דף דף) ¹⁵
על גבה שוהר לאיכריס עפדריס:

ומרינן בפ"ק דיומא (דף ו:) דמראה על
הפסול ¹⁶ ופסולא ופסולא לא פריך
מכללה מאי היא אולימא כפולת פסולת
משנה בך קאל רב אשי קשוי רש' לומר
לו אלל כהן גדול ולרב אשי דמשני לעיל
(מבשרה) ומ' כגון מוח' ש' שוהר ממללו
(כ' מיום השמיני והלאה יראה כמי א'
בולין בימי עשרת המעריץ בפ' אלוה ואל
משום הוריצה. תימה כדבשאל רבא
דמראה כו' והשחא כמפסא גופא הוה ליה
משום דביחא קספין מוזי ויש לומר
על גב דלשון הורצת משמע זין:

כשגוג

[illegible]

בשם א מ"י פ"ח מהל' פסוקי"מ
הל"ט ופ"ג מהל' מעילה
הלכה ט;
ג ב מ"י פ"ג מהל' חסורי חובה
הל"ט;
דא ג מ"י פ"ח מהל' פסוקי"מ
הלכה לד ופ"ד מהל' ביאת
המזבח הל"ט;

1. והיה על מצח אהרן ונשא אהרן את עין הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לכל מתנת קדשים והיה על מצחו המעיד לרצון להם לפני יי' שמות כח לח

2. כל אשר בו מום לא יקריבו בו לא קרשן והיה לכהן ויקרא בכ כ

[illegible][illegible]

אם תחזיקו את הלבבות של הילדים, תוכלו להפוך את החג הזה לרגע של שמחה ופתיחות. הילדים יאהבו את זה, והורים יוכלו ליהנות מהרגע הזה גם הם. אז תחזיקו את הלבבות של הילדים, ותהיה לכם חג שמח!